

Сагач Оксана

ORCID 0000-0002-4504-3405

Доктор педагогічних наук,
доцент кафедри педагогіки, корекційної освіти та менеджменту
Чернігівського обласного інституту післядипломної
педагогічної освіти імені К. Д. Ушинського (Чернігів, Україна)
E-mail: oksmos78@ukr.net

Архипов Олександр

ORCID 0000-0002-8439-5833

Scopus Author ID 57506762800

Доктор педагогічних наук, професор,
Український державний університет імені Миколи Драгоманова (Україна, Київ)
E-mail: archipovnpri@ukr.net

Носко Юлія

ORCID 0000-0003-1077-8206

Researcher ID AAT-8354-2021

Scopus-Author ID 56880366900

Доктор педагогічних наук, професор,
професор кафедри дошкільної та початкової освіти,
Національний університет «Чернігівський колегіум» імені Т. Г. Шевченка
(Чернігів, Україна) E-mail: ulianosko5@gmail.com

КОУЧИНГ ЯК ІНСТРУМЕНТ ІННОВАЦІЙ В ОСВІТІ

Сучасна система вітчизняної освіти характеризується постійними оновленнями та впровадженням інноваційних педагогічних технологій. До таких, серед іншого, належить технологія коучинг технологій. Коучинг сприяє активізації внутрішніх ресурсів як здобувача освіти так і педагога. Це спосіб оптимізації взаємодії між педагогом та здобувачем освіти. Технологія дозволяє виявити сильні сторони здобувача освіти, подолати особистісні бар'єри та обмеження, досягти якомога кращого результату.

Термін коучинг трактується як наставництво, надихання, тренування. Коучинг створює умови для формування особистості яка здатна реалізовувати свої потенціальні можливості, самостійно приймати відповідальні рішення. Метою використання коучингу є розкриття внутрішнього потенціалу людини.

Коучинг є взаємодією між педагогом і здобувачами освіти, коли педагог ефективно організовує процес пошуку кращих відповідей на актуальні для останніх питання. Технологія коучингу у багатьох аспектах схожа з індивідуальними тренуваннями. Визначальні у коучингу є питання мотивації – першого базового структурного компонента і навчальної діяльності і успішної коуч-сесії. Метою педагога-коуча є допомога здобувачам освіти в усвідомленому та активному навчанні.

Метою статті є розгляд особливостей технології коучингу як інструмента освітніх інновацій.

Методологічною основою статті є філософські, психологічні, педагогічні теорії та положення, які розкривають концептуальні підходи щодо досліджуваної проблематики.

Наукова новизна полягає у тому, що у статті розглянуто сутність технології коучингу, зокрема освітнього коучингу, як інструмента освітніх інновацій.

Висновки. Як технологія навчання коучинг пройшов еволюцію становлення, розвитку та вдосконалення. Сьогодні під коучингом розуміють інноваційну технологію яка є різновидом інноваційної освітньої практики, де коуч спрямовує процес отримання особистістю нового досвіду. Метою використання освітнього коучингу є розкриття внутрішнього потенціалу людини. Змістовною складовою коучингу є трансформація.

Ключові слова: коучинг, коуч, мотивація, педагог, здобувач освіти.

Постановка проблеми. Сучасна система вітчизняної освіти характеризується постійними оновленнями та впровадженням інноваційних педагогічних технологій. Динамічність цих перетворень вимагає від педагога, який є носієм інформації, неперервного здобуття нових знань, навичок, підвищення компетентності. До сучасних інноваційних належать: проектні та діяльнісні технології, ігрові технології, особистісно-орієнтовані технології, коучинг технології.

Коучинг є технологією яка сприяє активізації внутрішніх ресурсів як здобувача освіти так і педагога. Це спосіб оптимізації взаємодії між педагогом та здобувачем освіти. Педагог організовує процес пошуку знань та розв'язання навчальних задач, стимулює підвищення рівня особистісного розвитку здобувача освіти, досягнення останнім високих результатів. Технологія дозволяє виявити сильні сторони особистості, подолати особистісні бар'єри та обмеження, досягти якомога кращого результату. Освітній коучинг є універсальним інструментом розкриття потенціалу особистості.

Аналіз актуальних досліджень та публікацій. Проблематика освітнього коучингу знаходиться в полі зору зарубіжних та українських науковців. Серед зарубіжних вчених які досліджували технологію коучингу, можна виділити М. Аткинсона, С. Беттлі, Т. Голві, К. Дугласа, М. Дауні, Е. Парслоу, Д. Пітерсона. Коучинг, як чинник розкриття потенціалу особистості в різних галузях, розглядали М. Дауні, С. Беттлі, Д. Уїтмор. Серед вітчизняних дослідників особливостей технології коучингу слід виділити Н. Білик, Т. Борову, І. Голіяд, Б. Зонова, Н. Любченко, С. Романову, Т. Собченко.

Використання технології коучингу в навчальному процесі досліджували Т. Борова, В. Гульчевська, Н. Гордієнко, Н. Доліна, О. Дмитріва, Г. Кузан, С. Романова. Коучинг у підготовці майбутніх фахівців розглядали Т. Алексінцева, Х. Бахтіярова, Н. Гордієнко, Г. Поберезька, Г. Кузан, Н. Краснова, Т. Собченко, А. Турчин, Л. Штефан.

Метою статті є розгляд особливостей технології коучингу як інструмента освітніх інновацій.

Методологічною основою статті є філософські, психологічні, педагогічні теорії та положення, які розкривають концептуальні підходи щодо досліджуваної проблематики.

Наукова новизна полягає у тому, що у статті розглянуто сутність технології коучингу, зокрема освітнього коучингу, як інструмента освітніх інновацій.

Виклад основного матеріалу. Сьогодні значної популярності набуває професія коуча, людини яка допомагає у розв'язанні професійних проблем. У своїй роботі коуч акцентує увагу на проблемах які є найбільш суттєвими для його клієнта, та допомагає, для їх розв'язання, задіяти всі наявні ресурси та можливості. У цьому контексті коучинг розглядають як технологію взаємодії між людьми, за якої розкривається прихований потенціал особистості. Термін коучинг трактується як наставництво, надихання, тренування. Дослівно перекладається як «тренерство». Коучинг створює умови для формування особистості яка здатна реалізовувати свої потенціальні можливості, самостійно приймати відповідальні рішення.

Слово коуч має угорське походження, у XV ст. використовувалось для визначення возу або карети. У XVI ст. закріпилось в Англії, у значенні «те що швидко доставляє до мети». У другій половині XIX ст. англійські студенти називали коучами приватних репетиторів. На початку 90-х рр. XIX ст. термін увійшов у спортивний лексикон. Коучами почали називати спортивних тренерів. Пізніше коучингом почали називати діяльність пов'язану із консультуванням, наставництвом або інструктажем. Як професія, коучинг сформувався тільки на початку 90-х рр. XX ст. [10; 11].

Авторство коучингового підходу, належить викладачу Гарвардського університету та тренеру з тенісу Тімоті Голві, який у своїй концепції «внутрішньої гри» сформулював закономірності успішної взаємодії у системі «педагог-учень». За його визначенням коучинг є методикою розкриття потенціалу особистості з метою максимізації її продуктивності та ефективності. В її основу покладено ідею про те, що коуч тільки створює умови для того щоб гравець або учень, який вже володіє всіма ресурсами щодо вирішення завдання, структурував інформацію певним чином та знайшов вірне рішення.

Голві став розробником такої методики гри в теніс, за використання якої, гравець сам знаходить шлях розвитку власних здібностей для досягнення якомога кращого результату. Методика дослідження процесу навчання та перетворень на прикладі спорту виявилася ефективною, адже у такому випадку існувала можливість спостерігати за власними спортивними досягненнями, а цілі були абсолютно зрозумілими. Голві зауважував на тому, що тренер має допомогти гравцю в пом'якшенні або усуненні тих внутрішніх бар'єрів які заважали успішності гри. Результатом такої допомоги мала стати природна здатність спортсмена досягати поставленої мети та ефективно вчитись на своєму досвіді, за рахунок зменшення стороннього втручання та розкриття потенціалу [3; 6, 8–12].

В основі коучингу лежать положення філософії, психології, педагогіки, менеджменту. Сьогодні під коучингом розуміють інноваційну технологію яка є різновидом інноваційної освітньої практики, де коуч спрямовує процес отримання особистістю нового досвіду. Метою використання коучингу є розкриття внутрішнього потенціалу людини.

Метою використання коучингу в освіті, також є розкриття внутрішнього потенціалу. За визначенням С. Новосолової освітній коучинг, це «творча взаємодія рівноправних учасників освітнього процесу, спрямована на виявлення та реалізацію потенціалу того, хто навчається, для досягнення ним високого освітньо-професійного, соціального, особистісного розвитку» [7; 2].

Отже, коучінг є взаємодією між педагогом і здобувачами освіти, коли педагог ефективно організовує процес пошуку кращих відповідей на актуальні для останніх питання. Коучінг є інтерактивною технологією коли педагог, забезпечує інтеракцію учасників, які навчаються на власному досвіді та беруть на себе відповідальність за процес та результати навчання. Педагог-коуч – по суті є тренером здатним виховати переможця. Він допомагає здобувачам освіти розвиватися, закріплювати нові навички і досягати високих результатів у навчанні [5; 10].

Технологія коучингу у багатьох аспектах схожа з індивідуальними тренуваннями, коли тренер здійснює допомогу щодо надання життю спортсмена, тієї форми якої прагне останній. Одним із основних завдань тренування, є визначення шляху та реалізація його цілей. Виявлення кращого у спортсмені є основною метою тренера, який має переконати свого вихованця у необхідності працювати на піку своїх можливостей [12, 35–40]. В основу коучингу також покладено змагання. Тут, на відміну від спорту, людина змагається із собою, постійного самоудосконалюється заради досягнення поставленої мети.

Визначальним у коучингу є питання мотивації – першого базового структурного компонента і навчальної діяльності і успішної коуч-сесії. Коучинг, перш за все, полягає у трансформації, а те наскільки здобувач освіти готовий до перетворень, залежить тільки від нього самого. Перетворення проявляються у ціннісно-мотиваційному, когнітивному, поведінковому, емоційному аспектах. Отже, у результаті успішної коуч-сесії відбуваються зміни, виникають нове бачення та нові емоції, змінюються цінності і мотиви, осмислюються нові підходи [6, 12, 121].

Важливість мотивації для досягнення поставленої цілі показує наступна схема коучингу: «хочу-можу-вірю-роблю-маю результат». Метою педагога-коуча є допомога здобувачам освіти в усвідомленому та активному навчанні, їх підтримка у прагненні щодо самостійного набуття знань та максимального використання власного потенціалу, розвитку навичок. Основним завданням коуча є: підтримка у здобувачів освіти впевненості у власних силах, яка впливає на мотивацію навчальної діяльності; формування адекватної самооцінки. Результатом такої взаємодії стає ефективна навчальна діяльність [3].

Серед видів освітнього коучингу виділяють наступні: індивідуальний, який здійснюється запрошеним консультантом; управлінський, що орієнтований на підвищення ефективності; груповий, направлений на групу без суворих функціональних взаємозв'язків; для окремого проекту; системний, в основі якого лежать системні взаємозв'язки.

Коли йдеться про освітній коучинг, вживають такі поняття як педагогічний коучинг, навчальний коучинг, академічний коучинг. Навчальний коучинг використовується для підвищення ефективності діяльності педагога. Його принципи пов'язані з принципами формування досвіду через застосування певної практики, у якій перш за все, визначається кінцева мета діяльності. Це дозволяє педагогу подолати звички що вкорінилися та прийняти нову поведінку. Коуч виступає спостерігачем поточної діяльності практикуючого, допомагає у постановці цілей і розробці практики. Академічний коучинг використовується у формальній і неформальній освіті, у вищій школі, неперервній освіті, професійній підготовці та перепідготовці.

Педагогічний коучинг є технологією яка передбачає системність та цілісність освітнього процесу, допомагає розкрити потенціал особистості; інтеграцію навчальної, практичної і самоосвітньої діяльності. Коуч визначає стадії розвитку особистості, потреби щодо процесу навчання з ними пов'язані, стимулює зацікавленість до навчання і прагнення вчитись. У своїй діяльності він керується такими принципами як: власна відповідальність та відповідальність здобувача освіти, партнерство, багатоетапність розвитку, гнучкість, взаємодія. Коучинг у процесі педагогічного спілкування допомагає: зрозуміти, чому здобувачі освіти не змогли виконати те або інше завдання; спланувати діяльність щодо знаходження оптимальних шляхів розв'язання навчальних проблем. Педагог-коуч сприяє вдосконаленню особистісних якостей здобувача освіти та ефективному їх використанню [8; 9; 10].

Як указує Т. Борова, серед основних принципів освітнього коучингу виділяє: принцип безперервної освіти; принцип оптимістичного погляду на людину, гуманістичний принцип, принцип партнерства, принцип унікальності людини.

Характеризуючи вказані принципи слід зазначити, що, до прикладу, принцип безперервності освіти полягає у неперервній освіті та самоосвіті впродовж усієї життєдіяльності особистості. Гуманістичний принцип реалізовується через створення умов для формування кращих якостей та здібностей особистості. В основі принципу партнерства, лежить суб'єкт-суб'єктна взаємодія. Прагнення особистості до розвитку та самоактуалізації слугує базою для принципу оптимістичного погляду на людину. Реалізуючи цей принцип коуч має фасилітувати її природний потенціал. Принцип унікальності, полягає у повазі до індивідуальності та неповторності кожної людини, яка сама є експертом свого досвіду. Принцип позитивного підходу ґрунтується на розгляді кожної особистості як самоорганізованої, самоспрямованої, адаптованої. Такої, яка фокусується на розвитку, з метою підвищення продуктивності та процвітання; використанні ресурсів розвитку для запобігання проблем [1].

Модель процесу коучингу складається з кількох етапів, а саме: постановки мети та усвідомлення її реальності; аналізу складових необхідних для досягнення успіху; аналізу наявних можливостей; визначення шляхів та вибору стратегії досягнення мети. В освітньому процесі найчастіше використовують

наступні моделі: GROW, трикрокова модель, модель «фокус – співпраця – спостереження», PDCA (цикл Демінга), SMART.

В основу моделі GROW покладено послідовність роботи «мета – аналіз реальності потенціал (можливості) – дія». Трикрокова або модель «хто – що – як» ґрунтується на визначенні сильних і слабких сторін виконавців, мети та умінь і навичок необхідних для її досягнення. У моделі «фокус – співпраця – спостереження» увага фокусується на аналізі проблеми, співпраці педагога і здобувача освіти, діагностуванні результату. Базовою складовою циклу Демінга або моделі PDCA, є послідовність дій щодо керування навчальним процесом, тобто планування, виконання, перевірка та корекція. Постановка конкретних питань вимірювання, реалістичність поставленої мети є змістовними складовими моделі SMART.

В основі всіх моделей коучингу лежать механізми самоспрямування, а коуч, перш за все, має спрямовувати здобувача освіти на постійний розвиток та саморозвиток. Результатом освітнього коучингу є розвиток усіх учасників освітнього процесу [3; 10].

Технологічний ланцюг педагогічного коучингу складається з трьох етапів. Перший етап складається зі встановлення суб'єкт-суб'єктних відносин між педагогом і здобувачами освіти, визначення завдань для досягнення поставленої цілі, формування мотивації, пошуку необхідних ресурсів та визначення перешкод, складання плану подальших дій. Другий етап складається з реалізації запланованого. Третій – полягає в аналізі проведеної роботи та майбутньої діяльності [4].

Отже, використання технології коучингу в освітньому процесі передбачає: переміщення з зони проблеми у зону ефективного її рішення; неперервний розвиток як педагога так і здобувача освіти; досягнення високих результатів за рахунок співробітництва та партнерської комунікації; сприяння здобувачу освіти у пошуку власних рішень у складній ситуації; підвищення рівня мотивації і відповідальності у коуча і у здобувача освіти; супровід здобувача освіти, направлений на досягнення важливих для нього цілей, в результаті чого формується гнучкість і адаптивність до змін та здатність швидко і ефективно реагувати на критичних ситуаціях [10].

Успішне впровадження технології коучингу у ЗВО, потребує врахування організаційного та стимулювального векторів. Організаційний складається з чотирьох компонентів, таких як: кураторський, викладацький, фаховий та науковий. Стимулювальний полягає в заохоченні здобувачів освіти до засвоєння знань, інтенсифікації їх пізнавальної діяльності [3].

Висновки. Як технологія навчання коучинг пройшов еволюцію становлення, розвитку та вдосконалення. Сьогодні під коучингом розуміють інноваційну технологію яка є різновидом інноваційної освітньої практики, де коуч спрямовує процес отримання особистістю нового досвіду. Метою використання освітнього коучингу є розкриття внутрішнього потенціалу людини. Технологія коучингу схожа з індивідуальними тренуваннями. Виявлення кращого у спортсмені є основною метою тренера. В основу коучингу також покладено змагання. На відміну від спорту, особистість змагається із собою, заради досягнення поставленої мети. Визначальним у коучингу є питання мотивації. Змістовною складовою коучингу є трансформація, а те наскільки здобувач освіти готовий до перетворень, залежить від нього самого. Технологія передбачає: системність та цілісність освітнього процесу, допомагає розкрити потенціал особистості; інтеграцію навчальної, практичної і самоосвітньої діяльності, тобто використання наявних знань, навичок, вмінь у поєднанні з переглядом традиційних методологій.

References

- Борова Т. Концепція освітнього коучингу. *Педагогіка, психологія та медико-біологічні проблеми фізичного виховання і спорту*. 2011. Вип. 12. С. 12–16.
Borova T. (2011) Kontseptsiiia osvitnoho kouchynhu [Educational coaching concept]. *Pedahohika, psykhohiia ta medyko-biologichni problemy fizychnoho vykhovannia i sportu – Pedagogy, psychology and medical and biological problems of physical education and sports*. Vyp. 12. S. 12–16.
- Денисова А., Харагірло В. Школа педагогічного коучингу як інноваційна модель підвищення кваліфікації педагогів у системі безперервної професійної освіти. *Актуальні питання гуманітарних наук*. 2021. Вип 3. Том 1. С. 282–287.
Denysova A., Kharahirlo V. (2021) Shkola pedahohichnoho kouchynhu yak innovatsiina model pidvyshchennia kvalifikatsii pedahohiv u systemi bezperervnoi profesiinoi osvity [School of pedagogical coaching as an innovative model of advanced training for teachers in the system of continuous professional education]. *Aktualni pytannia humanitarnykh nauk – Current issues in the humanities*. Vyp 3. Tom 1. S. 282–287.
- Крупник І. Коучинг в освіті: теорія і практика. *Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія: Психологічні науки*. 2024. Вип. 2. С. 22–27.
Krupnyk I. (2024) Kouchynh v osviti: teoriia i praktyka [Coaching in education: theory and practice]. *Naukovyi visnyk Khersonskoho derzhavnoho universytetu. Serii: Psykholohichni nauky – Scientific Bulletin of Kherson State University. Series: Psychological Sciences*. Vyp. 2. S. 22–27.

4. Кузан Г., Гордієнко Н. Освітній коучинг як інноваційна технологія професійної підготовки фахівців соціальної та соціально-педагогічної сфери у вищій школі. *Молодь і ринок*. 2019. №3 (170). С. 81–85.
Kuzan H., Hordiienko N. (2019) Osvitnii kouchynh yak innovatsiina tekhnolohiia profesiinoi pidhotovky fakhivtsiv sotsialnoi ta sotsialno-pedahohichnoi sfery u vyshchii shkoli [Educational coaching as an innovative technology for professional training of specialists in the social and socio-pedagogical spheres in higher education]. *Molod i rynok – Youth and the market*. №3 (170). S. 81–85.
5. Наумова О. Кравченко Г. Педагогічний коучинг як інноваційна технологія управління закладом освіти. «Сучасні проблеми управління підприємствами: теорія та практика». Матеріали міжнародної науково-практичної конференції, м. Харків 16 квітня 2021. С. 206–209.
Naumova O. Kravchenko H. (2021) Pedahohichnyi kouchynh yak innovatsiina tekhnolohiia upravlinnia zakladom osvity. «Suchasni problemy upravlinnia pidpriemstvamy: teoriia ta praktyka». *Materialy mizhnarodnoi naukovo-praktychnoi konferentsii – Modern problems of enterprise management: theory and practice*. S. 206–209.
6. Нежинська О. О., Тименко В. М. Основи коучингу: навчальний посібник. Київ; Харків: ТОВ «ДІСА ПЛЮС», 2017. 220 с.
Nezhynska O. O., Tymenko V. M. (2017) Osnovy kouchynhu: navchalnyi posibnyk [Fundamentals of coaching: a training manual]. Kyiv; Kharkiv: TOV «DISA PLIUS», 2017. 220 s.
7. Новосолова С. Освітній коучинг як перспективна технологія мотивації та підтримки здобувачів освіти. *Бібліотечний форум: історія, теорія і практика*. 2023. № 2 (32). С. 43–44.
Novosolova S. (2023) Osvitnii kouchynh yak perspektyvna tekhnolohiia motyvatsii ta pidtrymky zdobuvachiv osvity [Educational coaching as a promising technology for motivating and supporting students]. *Biblioteknyi forum: istoriia, teoriia i praktyka – Library Forum: History, Theory and Practice*. № 2 (32). S. 43–44.
8. Поберецька Г. Г. Коучинг як педагогічна технологія студентоцентричного навчання у ВНЗ. *Технологія і техніка друкарства*. 2017. Вип. 4. С. 99–107. Retrieved from: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Titd_2017_4_14.
Poberezska H. H. (2017) Kouchynh yak pedahohichna tekhnolohiia studentotsentrychnoho navchannia u VNZ [Coaching as a pedagogical technology for student-centered learning in higher education institutions]. *Tekhnolohiia i tekhnika drukarstva – Printing technology and techniques*. Vyp. 4. S. 99–107. Retrieved from: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Titd_2017_4_14.
9. Романова С. М. Коучинг як нова технологія в професійній освіті. *Вісник Національного авіаційного університету. Педагогіка. Психологія*. 2010. Вип. 3. С. 83–86.
Romanova S. M. (2010) Kouchinh yak nova tekhnolohiia v profesiinii osviti [Coaching as a new technology in professional education]. *Visnyk Natsionalnoho aviatsiinoho universytetu. Pedahohika. Psykholohiia – Bulletin of the National Aviation University. Pedagogy. Psychology*. Vyp. 3. S. 83–86.
10. Сагач О., Іваненко Л. Використання сучасних освітніх технологій у контексті сучасних реформ. *Вісник Національного університету «Чернігівський колегіум» імені Т. Г. Шевченка. Серія: Педагогічні науки*. 2024. Вип. 29-30 (185-186). С. 151–156.
Sahach O., Ivanenko L. (2024) Vykorystannia suchasnykh osvitnikh tekhnolohii u konteksti suchasnykh reform [The use of modern educational technologies in the context of modern reforms]. *Visnyk Natsionalnoho universytetu «Chernihivskiy kolehium» imeni T. H. Shevchenka. Serii: Pedahohichni nauky – Bulletin of the National University «Chernihiv College» named after T. H. Shevchenko. Series: Pedagogical Sciences*. Vyp. 29-30 (185-186). S. 151–156.
11. Grochalska M. Not teaching, but coaching creating a self-development culture in a classroom. *Journal of Education Culture and Society*. 2013. No. 2. P. 273–287. Retrieved from: https://www.academia.edu/92635693/Creating_a_Coaching_Culture.
12. Larssen E. Bez Litości: poznaj moc treningu mentalnego. Sopot, 2016. 198 s.

Sahach Oksana

ORCID 0000-0002-4504-3405

Doctor of pedagogics, associate professor of the department
of the correctional education pedagogy and management,
Chernihiv Regional Institute of Postgraduate
Pedagogical Education of K. D. Ushynskiy (Chernihiv, Ukraine)
E-mail: Oksmos78@ukr.net

Oleksandr Arkhipov

ORCID 0000-0002-8439-5833

Scopus Author ID: 57506762800

Doctor of Pedagogical Sciences, Professor,
Mykhailo Drahomanov Ukrainian State University (Ukraine, Kyiv)
E-mail: archipovnpu@ukr.net

Nosko Julia

ORCID 0000-0003-1077-8206

Researcher ID AAT-8354-2021

Scopus-Author ID 56880366900

Doctor of Pedagogical Sciences, Professor,
Professor at the Department of preschool and primary education,
T.H. Shevchenko National University «Chernihiv Colehium»
(Chernihiv, Ukraine) E-mail: ulianosko5@gmail.com

COACHING AS A TOOL OF INNOVATIONS IN EDUCATION

The modern system of domestic education is characterized by constant updates and the introduction of innovative pedagogical technologies. These include, among other things, the technology of coaching technology. Coaching helps to activate the internal resources of both the student and the teacher. This is a way to optimize the interaction between the teacher and the student. The technology allows you to identify the strengths of the student, overcome personal barriers and limitations, and achieve the best possible result.

The term coaching is interpreted as mentoring, inspiration, training. Coaching creates conditions for the formation of a personality that is able to realize its potential, independently make responsible decisions. The purpose of using coaching is to reveal the inner potential of a person.

Coaching is an interaction between a teacher and students, when the teacher effectively organizes the process of finding the best answers to the questions relevant to the latter. Coaching technology is similar in many aspects to individual training. The decisive issue in coaching is the issue of motivation – the first basic structural component of both educational activity and a successful coaching session. The goal of the teacher-coach is to help students in conscious and active learning.

***The purpose of the article** is to consider the features of coaching technology as a tool for educational innovations.*

***The methodological basis of the article** are philosophical, psychological, pedagogical theories and regulations that reveal the conceptual approaches due to the studied issues.*

***The scientific novelty** lies in the fact that the article considers the essence of coaching technology, in particular educational coaching, as a tool for educational innovations.*

***Conclusions.** As a learning technology, coaching has undergone an evolution of formation, development and improvement. Today, coaching is understood as an innovative technology that is a type of innovative educational practice, where the coach directs the process of obtaining new experience by an individual. The goal of using educational coaching is to reveal the internal potential of a person. The meaningful component of coaching is transformation.*

Keywords: coaching, coach, motivation, teacher, learner.

Стаття надійшла до редакції 11.01.2025

Рецензент: доктор педагогічних наук, професор **Багінська О. В.**